

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Кафедра української літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор
з науково-педагогічної роботи

_____доц. Гусєв С. О.
« _____ » _____ 2020
року

**РОБОЧА ПРОГРАМА ВИБІРКОВОЇ
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

**ЛІТЕРАТУРНА МАЙСТЕРНІСТЬ ПИСЬМЕННИКА (НА МАТЕРІАЛІ
ЖІНОЧОЇ ПРОЗИ)**

підготовки здобувачів ступеня вищої освіти магістра

галузі знань 03 Гуманітарні науки

спеціальності 035.01 Філологія. Українська мова та література

Освітня програма Філологія. Українська мова та література.

факультет Філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Вінниця – 2020 рік

Робоча програма «Літературна майстерність письменника (на матеріалі жіночої прози)» для студентів за спеціальністю 035.01 Філологія. Українська мова та література.

Мова навчання українська

«___» _____ 2020 р. __ с.

РОЗРОБНИК: Ткаченко В.І., кандидат філологічних наук, старший викладач.

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри української літератури

Протокол від «2» вересня 2020 р. № 1

Завідувач кафедри _____ А. П. Віннічук
«___» _____ 2020 р.

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні навчально-методичної комісії факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Протокол від «9» вересня 2020 р. № 1

Голова НМК _____ Н. І. Кухар
«___» _____ 2020 р.

1. Опис навчальної дисципліни «Літературна майстерність письменника (на матеріалі жіночої прози)»

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація/спеціальність, освітня програма, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів -4	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Обов'язкова	
Індивідуальне науково-дослідне завдання –	Спеціальність 035.01 Філологія. Українська мова та література	РІК ПІДГОТОВКИ	
		1-й	1-й
Загальна кількість годин – 120	Освітня програма Філологія. Українська мова та література	СЕМЕСТР	
		1-й	1-й
		ЛЕКЦІЇ	
		<i>10 годин</i>	<i>4 години</i>
		ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	
		<i>30годин</i>	<i>6 годин</i>
		ЛАБОРАТОРНІ РОБОТИ	
		-	-
		ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ	
		-	-
		САМОСТІЙНА РОБОТА	
		<i>80 годин</i>	<i>110 годин</i>
		ВИД КОНТРОЛЮ: залік	
Тижневих годин для денної форми навчання: <i>аудиторних -2,» самостійної роботи студента -4,;</i>	Ступінь вищої освіти магістр		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи (%) становить:

для денної форми навчання – 33,3 % ауд. занять, 66,7 % самостійної роботи;

для заочної форми навчання – 8,3 % аудиторних; 91,7% самостійної і індивідуальної роботи.

2. Мета, завдання, компетентності та програмні результати навчання

2.1. Мета сформувати у студентів цілісне уявлення про літературну майстерність письменника на матеріалі жіночої прози, висвітлити сенс

дискурсу фемінної літератури в українському письменстві XIX – початку XXI століття. Зосереджується увага не лише на усталених наукових теоріях розвитку національного мистецтва слова та гіпотезах щодо напрямків аналізу творчості окремих репрезентанток цього процесу, а насамперед на проблемних аспектах розвитку жіночої прози, котрі надають можливість студентам брати безпосередню участь в наукових пошуках на теренах проблематики, характерології, жанрово-стильової динаміки.

2.2. Завдання: – визначити етапи становлення і розвитку жіночої літератури;

- систематизувати понятійний апарат фемінології художньої словесності;
- визначити роль жіночої прози в суспільно-політичному житті України;
- розкрити значення українського фемінного дискурсу в літературному та загальнокультурному контексті;
- окреслити спільні та відмінні риси прозописьма відомих і забутих авторок;
- узагальнити спостереження над особливостями жіночої літератури, авторства, рецепції, а також фемінного письма, тексту, мови в історії українського письменства XIX – початку XXI століття.

2.3. Компетентності

2.3.1. Загальні компетентності:

- здатність до аналізу та синтезу;
- здатність усно й письмово спілкуватися українською мовою як державною в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійній діяльності.
- здатність до обробки та аналізу інформації з різних першоджерел;
- уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми;
- здатність діяти із соціальною відповідальністю, розуміти основні принципи буття людини, природи, суспільства;
- здатність працювати в команді та автономно;
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

2.3.2. Фахові компетентності

- здатність опрацьовувати літературно-критичні праці й користуватися найновішою літературою;
- здатність визначати жанрові ознаки, проблематику та художні особливості твору;
- здатність характеризувати загальні властивості літератури як мистецтва слова, закони побудови художнього твору, особливості письменницької праці, літературні стилі, наукові методи і школи в літературознавстві;
- здатність аналізувати текст у єдності змісту і форми на основі знань з теорії літератури (композиція, сюжет, образ та ін.);
- здатність систематизувати отримані знання.

здатність користуватися літературознавчою термінологією, не замінювати аналіз тексту його переказом.

2.4. Програмні результати навчання

- Використовувати українську мову як державну в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійному спілкуванні;
 - знати особливості фемінної прози;
 - виокремлювати моделі жіночої прози;
 - ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати;
- розуміти характер проблематики жіночих текстів в українській літературі;
- вміти опрацьовувати літературно-критичні праці й користуватися довідковою літературою;
- вміти характеризувати кожен з періодів українського письменства в суспільно-історичному контексті й обґрунтовувати причину їх зміни;
- застосовувати філологічні знання для розв'язання професійних завдань;

- вміти осягати сутність культурно-історичних феноменів літературних надбань від давнини до сьогодення;
- використовувати інформаційні й комунікаційні технології, зокрема для вирішення стандартних завдань професійної діяльності;
- аналізувати стан і можливості поліпшення педагогічного процесу та відповідного освітнього середовища в закладах загальної освіти.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

РОЗДІЛ 1. Літературна майстерність письменника. Дискурс фемінної літератури

Тема 1. Вступ. Поняття про літературну майстерність.

Інформаційний обсяг теми. Літературна майстерність як естетична категорія. «Творча лабораторія», «секрети успіху», «рецепти натхнення». Творчі пошуки письменника.

Тема 2. Літературний твір в аспекті майстерності письменника.

Інформаційний обсяг теми. Єдність змісту і форми як визначник майстерності автора. Система змістових компонентів літературного твору. Естетична мета літературного твору.

Тема 3. Образ автора літературного твору в контексті майстерності.

Інформаційний обсяг теми. Самобутність категорії авторства. Образ автора в літературному творі – художній двійник реальної особистості письменника. Розповідач і оповідач у прозовому творі.

Тема 4. Образ і літературна майстерність.

Інформаційний обсяг теми. Класифікація літературних образів. Образ і прийом. Образ і троп. Образ і архетип. Символіка у вимірах літературної майстерності.

Тема 5. Жанровий аспект художньої майстерності.

Інформаційний обсяг теми. Освоєння жанрових форм в індивідуальній літературній практиці. Жанрові обмеження і жанрові дифузії. Жанрові аспекти майстерності прозаїка.

Тема 6. Майстерність прозаїка.

Інформаційний обсяг теми. Стадії komponування прозового твору. Фабульно-сюжетна побудова. Специфіка фабульної та безфабульної прозової оповіді. Становлення індивідуального стилю прозаїка.

Тема 7. Феномен жіночого письменства.

Інформаційний обсяг теми. Проблеми формування термінологічної бази фемінології художньої словесності у сучасному літературознавстві. Досвід психології, медицини, історії, політології, археології, культурології. Феміністська критика, що вивчає жінку-читача і гінокритика (від гр. *gyno* – жінка; термін запроваджений Елейн Шовалтер), яка розглядає «жінку-як-знак» в історико-суспільному контексті. Поняття про три постаті: жінка-автор, жінка-читач, жінка-критик, особливе явище фемінного авторства, рецепції, мови, тексту, письма. Підпис автора, що полягає в синтезі таких категорій, як стать і родова приналежність. Різновид авторства: маскулінне – передбачає позицію автора як одноосібного власника тексту, котрий регламентує творчий процес і читацьке сприйняття, натомість фемінне авторство визнає співавторами й суб'єктами художній твір, митця і реципієнта-інтерпретатора.

Тема 8. Фемінне читання.

Інформаційний обсяг теми. Сексуальність, гендер, ідентичність, відображення культурних тенденцій крізь призму особистісної рецепції.

Особливості жіночого авторства. Реконструкція жіночої мови – акцептація тіла й емоцій. Пріоритет жіночої логіки, рівноваги, музичності, множинності мовних значень і найменувань. Вивчення проблеми фемінної мови – гендерології, що досліджує специфіку гендерлекту (лінгвістичні особливості, які формують різновиди мови та мовлення відповідно до

психофізичних ознак статей). Обґрунтування феномена жіночого письма обумовлює специфіку фемінного тексту.

Тема 9. Генезис фемінного письменства.

Інформаційний обсяг теми. Етапи розвитку жіночої літературної традиції. Початок фемінної творчості за доби первісного матріархату. Становлення професійного жіночого письменства триває від VII – VI ст. до н.е. Поступ фемінної літератури активізувався завдяки суспільним «жіночим» (емансипаційний, суфражистський, феміністичний) рухам. Визначальні риси жіночої боротьби в Україні. Видання «Першого вінка» (1887 р.).

Поняття «жіноча література». Використання у фемінному прозописьмі маскуліних особливостей: відтворення у художньому тексті фрагментарності, пристрастності, особливого внутрішнього ритму, синтезу свідомого і несвідомого, тілесності, інтуїтивного первня. Ознаки фемінної літератури: репрезентація жіночого світовідчуття, коли особистісне, індивідуальне та мінливе домінує над колективним, уніфікованим, константним і канонічним.

РОЗДІЛ 2. Літературний процес кінця XIX – початку XX століття

Тема 10. Ганна Барвінок (1828-1911).

Інформаційний обсяг теми. Життєвий і творчий шлях. Світоглядні й естетичні позиції та їх вплив в естетичних деклараціях і творчості. Жанрово-тематичний діапазон художньої прози. «Філософія серця» у малій прозі письменниці. Реалізмоцентричні моделі малої прози Ганни Барвінок: проблематика, жанрово-стильові модифікації. Світоглядні засади письменниці в мемуаристиці й епістолярії.

Тексти

Не було змалку, не буде й до' станку, Лихо не без добра, Вірна пара, П'яниця, Восени літо, Малюнок, Восени літо, Майорівна, Праправнучка баби Борця, Половиницник, Русалка, Садовнича школа, Хатнє лихо.

Тема 11. Надія Кибальчич (1878-1914).

Інформаційний обсяг теми. Життєва доля Н. Кибальчич в ідейно-естетичному контексті доби як один із витоків її творчості. Мотиви і жанрово-композиційні особливості прози письменниці. Прозова творчість Н.Кибальчич у контексті стильових пошуків доби. Народницька основа стилю письменниці. Елементи модерністичного письма в прозі Н.Кибальчич.

Тексти

В старих палатах, Малий Ніно, Ганине кохання, Добре зерно, За високим тином, З малих краєвидів, Весняні птахи, Злочинець, На канікули, На полюванні.

Тема 12. Олена Пчілка (1849-1930).

Інформаційний обсяг теми. Формування й становлення таланту. Жіночий характер у реалістичному художньому каноні. Розрив героїнь із родиною. Увага до деталей, особистісне начало. Інтелігентний жіночий голос, феміністична ідея текстів. Новітній тип жінки-інтелігентки.

Тексти

Товаришки.

Тема 13. Наталя Кобринська (1855-1920).

Інформаційний обсяг теми. Формування світогляду письменниці. Перша жіноча громадська організація «Товариство руських женщин». Альманах «Перший вінок». Співпраця з Оленою Пчілкою. Крайній фаталізм творчості.

Тексти

Судія, Ядзя і Катруся, Виборець, Янова, Дух часу, Задля кусника хліба.

Тема 14. Грицько Григоренко (1868-1924).

Інформаційний обсяг теми. Формування світогляду. Участь у «Плеяді». Художній світ письменниці. Соціальні явища у творах. Поляризація героїв за соціальною приналежністю. Духовний світ особистості в оповіданнях. Тема жіночої недолі. Ідеал жінки.

Тексти

Старий – молодий, Ніяк не вмере, Божевільна, Батько, Сам собі, Вона грамотна, Ніч.

Тема 15. Євгенія Ярошинська (1869-1904).

Інформаційний обсяг теми. Становлення та розвиток світоглядних позицій Євгенії Ярошинської. Стильові особливості творів малих форм. Активізація інтелектуального начала. Дискурс жіночого руху на Буковині. Морально-духовні основи життя буковинської інтелігенції в повістях Є.Ярошинської.

4. Структура навчальної дисципліни «Літературна майстерність письменника (на матеріалі жіночої прози)»

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		лк	пз	лз	інд	с.р.		лк	пз	лз	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1.												
Літературна майстерність письменника. Дискурс фемінної літератури												
Тема 1. Вступ. Поняття про літературну майстерність.	8	2	2			4	10	2				8
Тема 2. Літературний твір в аспекті майстерності письменника	8		2			6	8					8
Тема 3. Образ автора літературного твору в контексті майстерності	12	2	2			8	8		2			6
Тема 4. Образ і літературна майстерність	8		2			6	8					8
Тема 5. Жанровий аспект художньої майстерності	12	2	2			8	8		2			6
Тема 6. Майстерність прозаїка	10		2			8	6					6

Тема 7. Феномен жіночого письменства.	8		2			6	8					8
Тема 8. Фемінне читання	8		2			6	6					6
Тема 9. Генезис фемінного письменства	8		2			6	6					6
Разом за розділом 1	82	6	18	–	–	58	68	2	4	–	–	62
Розділ 2. Літературний процес кінця XIX – початку XXI століття												
Тема 1. Ганна Барвінок	8	2	2			4	10	2				8
Тема 2. Надія Кибальчич	6		2			4	8					8
Тема 3. Олена Пчілка	6		2			4	8					8
Тема 4. Наталя Кобринська	6		2			4	8					8
Тема 5. Грицько Григоренко	6		2			4	10		2			8
Тема 6. Євгенія Ярошинська	6	2	2			2	8					8
Разом за розділом 2	38	4	12			22	52	2	2			48
Усього годин	120	10	30	-	–	80	120	4	6	–	–	110

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Жіноче письмо міжвоєнної доби: мала проза Ірини Вільде та Катрі Гриневичевої	2	
2.	Валентина Мастерова «Суча дочка»	2	2
3.	Світлана Талан «Помилка»	2	
4.	Дара Корній «Щоденник Мавки»	2	2
5.	Наталка Сняданко «Фрау Мюллер не налаштована платити більше»	2	-

6	Наталка Доляк «Заплакана Європа»	2	
7.	Марія Матіос «Мама Маріца», «Москалиця», «Не плачте за мною ніколи»	2	
8.	Ліна Костенко «Записки українського самашедшого»	2	
9.	Люко Дашвар «Покров»	2	2
10.	Валентина Сторожук «Переклад із ластовиної»	2	
11.	Теодозія Зарівна. «Вербовая дощечка»	2	
12	Вікторія Гранецька. «Щасливий»	2	
13	Марина Гримич. «Клавка»	2	
14	Наталка Доляк. «Чорна дошка»	2	
15	Дара Корній. Наталка Доляк. Міла Іванцова. «Поруч з тобою»	2	
Усього годин		30	6

6. Теми лабораторних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.			
2.			
УСЬОГО ГОДИН			

7. Теми індивідуальних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.			
2.			
УСЬОГО ГОДИН			

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Євгенія Кононенко «Повії теж виходять заміж», мала проза	6	8
2.	Наталя Гурницька Мелодія кави в тональності кардамону	6	8
3.	Марія Матіос «Життя коротке»	6	8
4.	Специфіка ранньої прози Галини Тарасюк	6	8
5.	Постмодерний дискурс прози Людмили Тарнашинської	6	6
6.	Інтертекстуальний наратив творчості Оксани Забужко.	4	8
7.	Екзистенційна проблематика прози Валентини Мастерової.	6	8
8.	Жанрово-стильова специфіка прози Люко Дашвар.	6	8

9.	Автобіографізм та експериментаторство прози Світлани Поваляєвої.	6	8
10.	Жанрово-стильова специфіка прози Ірен Роздобудько.	4	8
11.	Естетика постмодернізму у прозі Тані Малярчук.	6	8
12.	Майстерність Світлани Поваляєвої	6	8
13.	Художні моделі буття у прозі подільських письменниць.	6	8
14.	Валентина Сторожук – майстер подільської прози	6	8
	Усього годин	80	110

9. Індивідуальні завдання ТЕМАТИКА РЕФЕРАТІВ

1. Концепція особистості жінки в українській жіночій постмодерній прозі кінця XX – початку XXI століття.

2. Жанрово-стильові особливості історико-психологічного роману Марії Матіос «Солодка Даруся».

3. Зображення трагічної долі України у книзі новел Марії Матіос «Нація».

4. Художнє моделювання картин сучасності у книзі повістей Марії Матіос «Життя коротке».

5. Майстерність характеротворення у романі Марії Матіос «Москалиця».

6. Психологічні розвідки Марії Матіос «Щоденник страченої» та «Майже ніколи не навпаки».

7. Жанрово – стильова своєрідність книги кулінарних рецептів і народознавчих студій «Фуршет від Марії Матіос».

8. Специфіка творення образу у ранній прозі Галини Тарасюк (романи «Смерть – сестра моєї самотності» та «Любов і гріх Марії Магдалини»).

9. Жанрово-тематична специфіка роману Галини Тарасюк «Мій третій і останній шлюб: Базарний роман».

10. Тематичні поля новелістики Галини Тарасюк.

11. «Українська дияволіада» Галини Тарасюк (роман «Гаспид і Маргарита»).

12. Художні моделі буття у психологічному детективі Галини Тарасюк «Покоївка».

13. Перекладацька діяльність Галини Тарасюк.

14. Феміністичний дискурс роману Оксани Забужко «Польові дослідження з українського сексу».

15. Інтертекстуальність та інтерсеміотичність прози Оксани Забужко.

16. Автобіографізм та експериментаторство прози Оксани Забужко («Дівчатка», «Сестро, сестро...» та ін).

17. Тема літератури та її призначення в повісті Оксани Забужко «Інопланетянка».

18. Архетип відьми в повісті Оксани Забужко «Я, Мілена».

19. Проблема згубного впливу національного й соціального рабства на формування особистості в романі Оксани Забужко «Польові дослідження з українського сексу».

20. Огляд філософських та літературознавчих праць Оксани Забужко.

21. Інтертекстуальна проблематика есеїстики Оксани Забужко («Хроніки від Фортінбраса» та ін.).

22. Художні моделі національної ідентичності у романі Оксани Забужко «Музей покинутих секретів».

23. Жанрово – стильові особливості новелістики Лесі Степовички.

24. Автобіографізм та експериментаторство у романі Лесі Степовички «Шлюб із кухлем пільзенського пива».

25. Образ сучасної жінки у книгах Євгенії Кононенко «Колосальний сюжет», «Повії теж виходять заміж», та ін.

26. Демаскування життя української інтелектуальної еліти у романі Євгенії Кононенко «Імітація».

27. Жанрово-стильова специфіка «приватно-психологічного» детективу Євгенії Кононенко «Зрада».

28. Проблема приватного життя в тоталітарному суспільстві у романі Євгенії Кононенко «Ностальгія».

29. Ідейно-тематичне новаторство новелістики Євгенії Кононенко («Новели для нецілованих дівчат», «Три світи», «Зустріч у Сан-Франциско», «Жертва забутого майстра»).

30. Творчість Євгенії Кононенко для дітей.

31. Перекладацька діяльність Євгенії Кононенко.

32. Філософська наповненість і драматизм новелістики Людмили Тарнашинської. (зб. новел «Парасоля на кожен дощ»).

33. Жанрово-стильові особливості ранньої прози Валентини Мастерової (зб. оповідань «Так плакало дерево»).

34. Парадигма добра і зла у збірці оповідань Валентини Мастерової «Крила».

35. Екзистенційна проблематика книги Валентини Мастерової «Який цей світ».

36. Специфіка творення образу у романі Валентини Мастерової «Суча дочка».

37. Художні моделі буття у прозі Люко Дашвар (роман «Село не люди»).

38. Ідейно-тематичні особливості роману Люко Дашвар «Молоко з кров'ю»).

39. Постмодерний дискурс роману Люко Дашвар «Рай. Центр».

40. Майстерність характеротворення у романі Люко Дашвар «Мати все».

41. Зображення світу молодіжних субкультур у дебютному романі Світлани Поваляєвої «Замість крові».

42. Жанрово-тематична специфіка «романтичного твору на антиромантичну тему «Ексгумація міста» Світлани Поваляєвої.

43. Автобіографія роману Світлани Поваляєвої «Орігамі – блюз».
44. Зображення «втраченого покоління» у повісті Світлани Поваляєвої «Сімург».
45. Зображення бунту проти споживацького суспільства і стереотипів у повісті Світлани Поваляєвої «Лярви. Небо – кухня мертвих».
46. Жанрово-тематична специфіка молодіжних субкультурних романів Ірени Карпи.
47. Проблема екзистенційної порожнечі у детективах Ірен Роздобудько «Пастка для жар-птиці», «Останній діамант міледі».
48. Жанрово-тематична специфіка драматургії Ірен Роздобудько (психологічна драма «Гудзик», комедія абсурду «Оленіум», та ін.).
49. Мистецтво моделювання внутрішнього світу сучасної жінки у малій прозі Ірен Роздобудько. (зб. новел «Переформулювання», «Дві хвилини правди», «Все, що я хотіла сказати сьогодні», «Гра в пацьорки», «Перейти темряву» та ін.).
50. Тема «забороненої любові» у творчості Тані Малярчук.
51. Естетика постмодернізму у творчості Тані Малярчук.
52. Творчість Ірен Роздобудько для дітей («Коли оживають ляльки» та ін.).
53. Художні моделі буття у прозі подільських письменниць (Валентина Сторожук, Лариса Колесник, Олена Вітенко, Надія Христич, та ін.)

10. Методи та технології навчання

Вивчення навчальної дисципліни передбачає використання різноманітних методів та технологій викладання і навчання.

Пояснювально-ілюстративний метод: повідомлення інформації з використанням різних засобів з подальшим усвідомленням такої інформації та її фіксацією у пам'яті студентів. Найчастіше метод реалізується на лекціях у формі розповіді чи пояснення складного теоретичного та (або) великого за обсягом навчального матеріалу тощо.

Репродуктивний метод: відтворення і повторення способу діяльності за сформованим динамічним стереотипом дій. Метод є корисним для засвоєння основних понять.

Метод проблемного викладу навчального матеріалу передбачає створення проблемних ситуацій, надання допомоги студентам у їхньому аналізі з подальшим спільним розв'язанням поставлених завдань. Під час вивчення навчальної дисципліни викладач формує у студентів зразки наукового пізнання та вирішення проблемної ситуації.

Частково-пошуковий (евристичний) метод спрямований на залучення студентів до самостійного розв'язання пізнавального завдання. При цьому студенти опановують різні способи пошуку інформації, формують переконаність в істинності нових знань, аналізують достовірність отриманих результатів та можливі помилки та труднощі.

Дослідницький метод спрямований на залучення студентів до самостійного розв'язання завдання наукового характеру з використанням сучасних засобів обчислювальної техніки та інформаційно-комунікаційних технологій. При вивченні навчальної дисципліни студенти можуть виконувати науково-дослідні завдання з подальшим оформленням та оприлюдненням отриманих наукових результатів. При цьому викладач орієнтує студентів на проведення досліджень, долучає до їхньої самостійної організації.

Серед *словесних методів навчання* увагу акцентуємо на лекції, навчальній дискусії, диспуті, консультації.

Активізовано комп'ютерну презентацію, відеометоди поєднані з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання: дистанційними та мультимедійними.

Під час практичних занять будуть використані новітні мультимедійні та комп'ютерні технології: групове навчання, мозковий штурм, робота в парах.

На чільному місці перебуватиме індивідуальна науково-дослідна робота.

При викладанні навчальної дисципліни «Літературна майстерність письменника (на матеріалі жіночої прози)» використовуються як традиційні, так і сучасні, зокрема особистісно-орієнтовані, інформаційно-комунікаційні *технології навчання*. Зокрема, для активізації освітнього процесу передбачено застосування *проблемних лекцій, ділових ігор, занять-дискусій* тощо.

Лекції будуть органічно поєднуватися не лише з практичними заняттями, а й із самостійною роботою, яка полягає в самостійному опрацюванні теоретичного матеріалу, підготовці до практичних занять, пошуку необхідної інформації, підборі та огляді літературних джерел за заданою тематикою, виконанні індивідуальних завдань тощо.

1. Критерії та методи оцінювання

Методи оцінювання: усні та письмові тести, проекти, презентації.

Поточний контроль буде проводитись на усіх видах аудиторних занять: лекціях, практичних, індивідуальних заняттях). Окремо буде оцінена самостійна робота з кожної теми.

Поточний контроль на усіх видах аудиторних занять реалізується такими методами: усного і письмового опитування, захисту лабораторних робіт, виступів на практичних заняттях, підготовка та демонстрація презентацій, портфоліо тощо, проведення контрольних робіт, колоквиумів на інше.

Поточний контроль виконання самостійної роботи, в тому числі й індивідуальних завдань, здійснюється за усіма темами.

Метод підсумкового оцінювання: залік, який буде проведено у формі комп'ютерного тестування. За рішенням кафедри на залік відведено 20 балів. 80 балів студент може одержати за окремі форми навчальної діяльності:

поточне засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи, за ІНДЗ, за підготовку наукових публікацій.

Результат освітньої діяльності здобувача вищої освіти оцінюється згідно з Критеріями оцінювання знань і вмінь студентів Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського за такими рівнями і критеріями:

Оцінка за шкалами ECTS, стобаловою, розширеною	Критерії оцінювання	Рівень досягнень студента
А 90-100 балів ВІДМІННО	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні; комплексом знань та вмінь, який характеризується системністю. Застосування знань здійснюється на основі самостійного цілеутворення, побудови власних програм діяльності. Студент проявляє нешаблонність мислення у виборі і використанні елементів комплексу знань, здатний самостійно і творчо використовувати набуті уміння відповідно до варіативних ситуацій навчання. Студент спроможний самостійно формулювати узагальнення та висновки, нові задачі, розв'язувати нестандартні задачі, ситуації. Навчально-пізнавальна активність обумовлена пізнавальними інтересами, мотивами саморозвитку і професійного становлення. Студент проявляє інтерес до актуальних проблем відповідного освітнього компонента, може під керівництвом викладача вибрати предмет наукового дослідження, проводити самостійну науково-дослідну роботу.	ВІСОКИЙ
В 80-89 балів ДУЖЕ ДОБРЕ	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні. Студент володіє комплексом знань та вмінь, який є частково-впорядкованим. У процесі застосування знань студент спроможний вибрати необхідний елемент комплексу знань та вмінь. Застосування знань та вмінь здійснюється як у стандартних ситуаціях, так і при незначних варіаціях умов на основі використання загальних рекомендацій. Відбувається перенесення сформованих умінь або їх комплексів на розв'язування незнайомих задач, ситуацій. Навчально-пізнавальна активність стимулюється пізнавальними інтересами, продукт діяльності оцінюється як професійно значущий.	ВІСОКИЙ

С 75-79 балів ДОБРЕ	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на підвищеному рівні, може усвідомлено застосовувати знання та вміння для висвітлення суті питання. Комплекс знань частково-структурований. Знання застосовуються переважно у знайомих ситуаціях. Студент усвідомлює особливості навчальних задач, ситуацій тощо. Пошук способів їх розв'язання здійснюється за зразком. Студент спроможний аргументувати застосування певної методичної дії у ході розв'язування задач, ситуацій тощо. Навчально-пізнавальна активність стимулюється мотивами професійного становлення і пізнавальними інтересами.	ДОСТАТНІЙ
Д 60-79 балів ДОБРЕ	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на середньому рівні, може проілюструвати власними прикладами відповідь на питання, частково усвідомлює специфіку навчальних та прикладних задач, ситуацій тощо, має знання про способи розв'язування типових задач, ситуацій тощо. Однак процес самостійного розв'язування задач, ситуацій тощо потребує опори на зразок. Навчально-пізнавальна активність студентів є ситуативно-евристичною. Домінують мотиви обов'язку та особистого успіху. Використання засобів саморозвитку та самопізнання відбувається не усвідомлено.	ЗАДОВІЛЬНИЙ
Е 50-59 балів ДОСТАТНЬО	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компоненту на середньому рівні. Має уявлення про специфіку навчальних та прикладних задач, ситуацій тощо. Виконання дій при роз'ясненні задач, ситуацій частково усвідомлюється, здійснюється частково правильно.	НИЗЬКИЙ
Ех 35-49 балів НЕЗАДОВІЛЬН О	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на елементарному рівні, має уявлення про зміст основних розділів. Виконання окремих дій відбувається не усвідомлено, однак переважно правильно, навчально-пізнавальна активність мотивується ситуативно-прагматичним інтересом.	НЕЗАДОВІЛЬНО
Е 0-34 балів НЕПРИЙНЯТО	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на елементарному рівні, має уявлення про зміст окремих розділів. Виконання окремих методичних дій відбувається несвідомо, у більшості неправильно, навчально-пізнавальна активність проявляється лише у ситуаціях зовнішнього примусу.	

10. Розподіл балів, які отримують студенти

ДЛЯ ЗАЛІКУ

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ ТА САМОСТІЙНА РОБОТА		Підсумкова контроль (екзамен)	Загальна кількість балів
РОЗДІЛ 1 – 41 бал	РОЗДІЛ 2 – 39 балів		

T1		T2		T3		T4		T5		T6		Контрольна робота	T7		T8		T9		T10		Контрольна робота		10 0
Ауд	СР	Ауд	СР	Ауд	СР	Ауд	СР	Ауд	СР	Ауд	СР		Ауд	СР	Ауд	СР	Ауд	СР	Ауд	СР			
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	4	4	4	4	4	5	4	5	5	20	10 0

Шкала оцінювання: сто балова, ECTS, розширена

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за розширеною шкалою
		Для екзамену, заліку, курсової роботи, практики
90-100	A	ВІДМІННО
80-89	B	ДУЖЕ ДОБРЕ
75-79	C	ДОБРЕ
60-74	D	ЗАДОВІЛЬНО
50-59	E	ДОСТАТНЬО
35-49	FX	НЕЗАДОВІЛЬНО З МОЖЛИВІСТЮ ПОВТОРНОГО СКЛАДАННЯ
1-34	F	НЕПРИЙНЯТНО З ОБОВ'ЯЗКОВИМ ПОВТОРНИМ ВИВЧЕННЯМ ДИСЦИПЛІНИ

13. Методичне забезпечення

1. Навчальна програма дисципліни.
2. Робоча навчальна програма дисципліни.
3. Плани лекційних занять.
4. Плани практичних занять.
5. Плани самостійної роботи.
6. Конспекти лекції дисципліни.
7. Індивідуальні завдання.
8. Питання і завдання до поточного контролю.
9. Питання до підсумкового контролю.

14. Рекомендована література

Основна

1. Агеєва В. Жіночий простір: Феміністичний дискурс українського модернізму. Київ : Факт, 2003. 320 с.
2. Агеєва В. Філософія жіночого існування // Бовуар Сімона де. Друга стаття : в 2 т. Київ : Основи, 1994. Т. 1. С. 5 – 21.

3. Біла А. Український літературний авангард: пошуки, стильові напрями. Київ, 2006.
4. Білоус Н. Феміністична проблематика прози Ольги Кобилянської / Н. Білоус // Українська мова і література в школі. 1999. № 3.– С. 36 – 38.
5. Вулф В. Жінки та розповідна література // Ї. 2000. № 17. С. 5 – 8.
6. Гуляк А. Деякі аспекти аналізу твору: підручник. Київ : Науковий світ, 2000. 124 с.
7. Гундорова Т. *Femina melancholica*: Стать і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. Київ : Критика, 2002. 272 с.
8. Демченко І. Особливості поетики О. Кобилянської Київ : Твім інтер, 2001. 208 с.
9. Євшан М. Критика; Літературознавство; Естетика. Київ : Основи, 1998. 658 с.
10. Єфремов С. Історія українського письменства. Київ : Феміна, 1995. 688 с.
11. Єфремов С. Літературно-критичні статті. Київ : Дніпро, 1993. 351 с.
12. Жовтуля І. Від літератури до фемінізму // Сучасність. 2002. № 11. С. 84 – 87.
13. Зборовська Н. Жіноча сповідь на тлі чоловічого «герметизму» // Слово і час. 1996. № 8 – 9. С. 59 – 66.
14. Зборовська Н. Жіноче питання на порубіжжі віків (Леся Українка, Оксана Забужко) // СІЧ. 2004. №2. С. 32–38.
15. Зборовська Н. Перцепція феміністки в західноєвропейському дискурсі на українському письмі // СІЧ. 2005. №2. С.53–62.
16. Крупка М. Емансипаційні тенденції в українській жіночій прозі кінця XIX – початку XX століть: дис. ... канд. філол. наук : 10.01.01 / Мирослава Анатоліївна Крупка. Київ, 2004. 200 с.
17. Мілет К. Сексуальна політика. Київ, 1998. 624 с.
18. Наєнко М. Інтим письменницької праці: з лекцій про специфіку літературної творчості. Київ, 2003. 280 с.

19. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі. Київ : Либідь, 1997. 360 с.
20. Павличко С. Фемінізм. Київ: Основи, 2002.

ДОДАТКОВА

1. Гаврилюк О. Тема духовного розкріпачення жінки у творчості Ольги Кобилянської: на матеріалі повістей «Людина» і «Царівна» // Дивослово. 2006. № 4. С. 15 – 18.
2. Грабовська І. Жіночність – трагедія України? // Критика. 1999. грудень. С. 24 – 25.
3. Градовський А. «У мене живе любов до свободи...»: (Повість Ольги Кобилянської «Людина») // Українська література в загальноосвітній школі. 1999. № 3. С. 16 – 18.
4. Гундорова Т. Неоромантичні тенденції творчості Ольги Кобилянської (До 125-річчя дня народження) // Радянське літературознавство. 1988. № 11. С. 32 – 42.
5. Демська-Будзуляк Л. Гендерна інтерпретація жіночих та чоловічих образів в українській літературі кінця XIX – початку XX ст. (новелістика, драматургія) // Слово і час. 2005. № 4. С. 10 – 17.
6. Денисенко М. «Бути собі ціллю!» (феміністична проблематика прози Ольги Кобилянської) // Слово і час. 1997. № 5. С. 48 – 52.
7. Дзюба І. Читаючи Кобилянську (кілька зіставлень) // Українська мова і література в школі. 1986. № 2. С. 20 – 27.
8. Дудкіна О. «Царівна» в царстві духу: Життєвий і творчий шлях Ольги Кобилянської // Українська література в загальноосвітній школі. 2004. № 11. С. 41 – 45.
9. Івасів І. Феміністична критика та ефективність персвазії // Сучасність. 2002. № 1. С. 75 – 82.
10. Ільчук Х. Чи була Ольга Кобилянська феміністкою? // Українська мова та література в школі. 2005. № 46. С. 10 – 14.

11. Камінчук О. Ольга Кобилянська та її повість «Людина» // Дивослово. 2004. № 4, 5. С. 2 – 5; С. 36 – 39.
12. Кісь О. Кого оберігає Берегиня, або Матріархат як чоловічий винахід // Дзеркало тижня. 2005. № 15. С. 4 – 5.
13. Ковальчук О. Ольга Кобилянська та її повість «Людина» // Дивослово. 2002. № 12. С. 38 – 44.
14. Кононенко Є. Жіночі голоси у вітчизняній літературі // Українська культура. 2003. № 3 – 4. С. 10 – 11.
15. Кравченко У. Наталя Кобринська (До 10-річчя з дня смерті Н. Кобринської) // Слово і час. 1990. № 3. С. 21 – 27.
16. Лев В. Емансипація у творах Ольги Кобилянської // Збірник на пошану Ольги Кобилянської (1863-1942). Мюнхен, 1991. С. 95 – 103.
17. Меднікова Г. Постмодерністські риси в сучасній українській літературі // СІЧ. 1999. № 7. С. 20–22.
18. Мельник О. Самотність Наталії Кобринської на тлі жіночого руху // Персонал плюс. 2007. № 29 (124). С. 5 – 6.
19. Овдійчук Л. «Солодке щастя зречень»: Образ жінки-митця в українській літературі // Українська література в загальноосвітній школі. – 2004. № 3. С. 20 – 22.
20. Павлишин М. Автобіографічна персона та дарвіністська «людина» Ольги Кобилянської // Сучасність. 2001. № 4. С. 113 – 121.
21. Павлишин М. Авторство і авторитет : Ольга Кобилянська // Дивослово. 2003. № 4. С. 15 – 20.
22. Павлишин М. «Мені не соромно отворити уста про мої чувства» : Неопубліковані листи Ольги Кобилянської до Осипа Маковця // Сучасність. 2003. № 2. С. 127 – 143.
23. Погребенник В. Золоте пасмо художньої прози Ольги Кобилянської // Кобилянська О. Людина. Київ, 2000. С. 5 – 14.
24. Поліщук О. Позиція персонажа в українській постмодерній прозі // СІЧ. 2003. № 2. С. 70–74.

25. Поліщук Я. Прагнення модерної особистості: (Жінка як персонаж української літератури початку ХХ ст.) // Українська мова та література в загальноосвітній школі. 2000. № 5. С. 55 – 59.
26. Рубчак М. Християнська Богородиця чи Берегиня? Фемінізм на противагу вічно жіночому // Філософська думка. 2000. № 1. С. 110 – 126.
27. Тарнашинська Л. Перед літературознавчим дзеркалом... або Дещо на захист фемінізму // Кур'єр Кривбасу. 2000. № 133. С. 149 – 158.
28. Теліга О. Якими нас прагнете? // Слово і час. 1991. № 6. С. 32 – 38.
29. Теплінський М. Жіноча доля в класичній літературі // Дивослово. 1996. № 7. С. 8 – 11.
30. Українка Леся. Твори : У 12 т. Київ : Наукова думка, 1979. Т. 12. 340 с.
31. Франко І. Зібрання творів у 50-ти томах Київ, 1986 Т. 49. С. 50 – 51.
32. Чайківська Я. Феномен жіночого письма // Партнери. 2005. № 7. С. 6 – 10.

15.Інформаційні ресурси

URL-адреси сайтів з української літератури:

Освітній онлайн-ресурс

<http://litmisto.org.ua/>

Електронна бібліотека української літератури

<http://www.utoronto.ca/elul/Main-Ukr.html>

Гуманітарний архів «Антропос»

<http://www.anthropos.net.ua/jspui/>

Архів журналу «Слово і час»

http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sch/texts.html

Архів журналу «Дивослово»

<http://dyvoslovo.com.ua/archive/>